

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

Capitis quarti Anacephalæosis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

ET INFELIX CONCORDIA. 269

cum Gummaro & Macario habet commune; nec aliud hîc ex viri hac in parte modestia incommodi esse video, nisi forte, quod toto passim longiori hoc Capite demonstrata tam perfecta Trium-Virorum concordia, hîc in fine unâ sui parte deficiat; verum (ut hic repetam quod supra simili occasione monere me memini) præterquam quod unius iacturam cum fænore liberaliter compensavi, ubi D. D. Van Vianen & Vander Vliet ejus vices abundè supplere feci, & pro Trium-Viris Quatuor-Viros dedi; quid tum postea? dummodo ad Macarii, Gummarique causam prodesse nihil possit, & debeat obesse multum, subruendo Pœnitentiæ Sacramento aliquanto plus operæ utrumque contulisse, quàm apertè sit ausus P. Ægidius in eo libro, qui semel Toleti, bis Romæ infeliciter damnatus est.

CAPITIS QUARTI.

ANACEPHALÆOSIS.

Hic terminus esto, Lector, relegenda nunc via est, & retrogrado gressu iidem prætereundi cuniculi, sed brevior redeuntibus erit via, neque enim perferutandi curiosus flexus, & anfractus singuli, sed levi tantum, & transeunti oculo respectandi; & verò recentior est eorum memoria, quæ secundâ sectione de eo cuniculo dicta sunt, qui ingeminum obliquus anfractum, difficili Confessionum reiteratione, & laxando Sacramentali Sigillo ipsius Confessionis,

ut Sacramenti pars, & materia est, planè everſivus est: quare ea ferè ſolùm celeriori grefſu radenda, & ſub unum quaſi aſpectum revocanda erunt, quæ priori ſeſtione, primum cuniculum in plures flexus & anfractus diſtinguentia, certam Sacramentali formæ ruinam minabantur. Hæc ita breviter habe.

Peccatorem vitæ jam ſuæ tam fordida, & peccatorum ſuorum, quibus aſſueverat turpis Conſuetudinarius, pertæſum, articulo primo pœnitentiali Trium-Virorum tribunali pœnitentem ſtitimus; ſed ille ſine aſolutione primo repulſus adventum pœnitentialia prius, & ſatisfactoria præviè opera ritè præſtaret; fuit illa ſcilicet laudabilis illa primitivæ Eccleſiæ praxis; & ad hujus regulam reformanda eſt modernæ Eccleſiæ in adminiſtrandis Sacramentis ratio, ut, quæ, refrigeſcente ſenſim Chriſtianorum Caritate, in ipſâ, invitâ & connivente tantùm Eccleſiâ, paulatim introducta eſt; ſed bene; fraudem deteximus, & ſub ſpecioſa illa antiquitatis larva heſternam novaturientis doctrinæ novitatem deliteſcere vidimus.

Rediit articulo 2. idem ille pœnitens à jejuniis pallidus, & ab aliis pœnitentialibus operibus debilis, nec debilitato magis corpore rediit, quàm animo contrito; confitetur, ſed hem novus in filo nodus intervenit, debili ut eſt corpore, & ut eſt contrito animo, negatur iterum aſolutio: quid ita? notabilis vitæ, & ipſo tempore firmata emendatio præcat neceſſe eſt; ita ſcilicet habet pœnitentialis Trium-Virorum canon.

Luctatur

ET INFELIX CONCORDIA. 271

Luctatur interim sibi relictus miser Consuetudinarius, & secum ipse interno & domestico prælio, & cum pravis suis consuetudinibus Christianè pugnat, &, quæ est pœnitentis animi vis & constantia, de se ipso in se aliquoties piè triumphat; ergo lætus iterum ad Trium-Viros victoriæ suæ futurus nuncius, nunc denique absolutionis beneficium, sic quasi triumphalem lauream relaturus; nam quem nunc ultra negandæ, aut differendæ absolutioni titulum prætexant ne dubita, invenient; audis? vicisti sæpè, at non plena victoria est, vivit adhuc, necdum ad interneccionem delertus, licet triumphatus jam sæpius hostis, pravus in malum habitus; exuenda est prius, & ad radicem extirpanda ipsa consuetudo, ut adeò Consuetudinario, ut tali, nullo umquam casu absolutio danda sit, nisi exigat id urgens & extrema necessitas, de qua tamen mox.

Adest nobis iterum articulo 3. sed exutâ consuetudine pellem mutavit æthiops, nec jam consuetudinarius, sed de promiscuo peccatorum grege mitiores sibi sperat & expectat Trium-Viros: at illi duræ fidei non ante absolvant, quàm debitam dispositionem adesse non prudenter & probabiliter judicent, sed certi de ea sint moraliter; flet, gemit, singultit, piè protestatur pœnitens; at non moventur his omnibus, & suspecta habent omnia; seque ut obfirmant magis, dulciculis exemplis corroborant animum, & illud cogitant, quantam certitudinem exigeret Rex de fidelitate subditi, quem, aliquando sibi rebellem & infidum expertus, arci præficeret

ficeret, unde regni incolumitas penderet; quantam item exigent ipsi certitudinem, ut homini ignoto, pecuniæ indigo, & quem furatum aliquando scirent, pecuniam suam non numeratam depositam crederent, tum ad se suumque munus mentem reflectunt, & indignum putant, si minori cautione JESU CHRISTI Sanguinis dispensatores sint, quàm suæ essent pecuniæ.

Fac tamen ea pœnitentem suæ dispositionis signa dedisse, quæ ad moralem certitudinem suffecerint, novum denuò colorem repererunt in dilationem absolutionis ingeniosi pœnitentiæ, si superis placet, Reformatores; cum morali illa certitudine de præsentis dispositione conjungi non potest probabilis metus de relapsu, hic enim quamdiù aderit, quantumvis nunc contrito animo bene dispositus sit, absolvendus extra mortis articulum non erit; & hæc de eo etiam intelligenda, qui semel tantum in mortale peccatum lapsus est; & quando hic metus aberit, imò quando non aderit in hoc præsertim corruptæ naturæ misero, & lubrico ad lapsum statu?

Hactenus igitur promissa sæpè, semper dilata, necdum data est pœnitenti absolutio; restat articulus mortis, ubi, si non detur, non jam dilatæ Trium-Viros, sed sublata Sacramentalis formæ condemnabimus; at non audent eò adhuc assurgere, ergò, dum maturior paulatim res fiat, dissimulant tantisper, & dandam in hoc articulo dicunt; an dicturi sint semper, id enim verò dubium est, ea enim
pro-

ET INFELIX CONCORDIA. 273

protrudunt & inculcant principia, ut demonstrat Articulus quartus, quæsi semel persuaserint fidelium mentibus, eo etiam tam fatali imminentis mortis articulo, actum profus sit de absoluteione, quæ ne pulsa fugataque ullo quiescere loco permittatur, id etiam agunt subdolè, ut ne à solis venialibus pientiores animæ absolvantur; atque ita non uno iectu perimunt, aut apertè hæreticorum more simul ac semel, formam Sacramentalem negant, sed ex Vergeriano Gallici conventiculi monito, cautè, & sensim & sine strepitu per varios cuniculi anfractus continuatâ dilatione id agunt, ut penitens denique tollatur.

Habes totius Capitis summam, & totam, ut est in Proverbio, in nuce iliadem non Græcam illam Homeri, quæ decennalis belli labores, & fatale Trojæ incendium referat, sed Gallicam illam Vergerii, quæ delineatos jam ab annis facilè quadraginta cuniculos describat, nisi obsistatur, in fatale Sacramento Pœnitentiæ incendium aliquando abituros.

M m

C A